Vlaams Parlement

stuk **1038** (2010-2011) – Nr. 6
ingediend op 27 april 2011 (2010-2011)

Voorstel van decreet

van mevrouw Tinne Rombouts,
de heren Bart Martens, Wilfried Vandaele en Lode Ceyssens,
mevrouw Michèle Hostekint, de heer Mark Demesmaeker
en mevrouw Valerie Taeldeman

houdende wijziging van het Mestdecreet van 22 december 2006

Advies

van de Raad van State

Stukken in het dossier:
1038 (2010-2011) – Nr. 1: Voorstel van decreet
– Nr. 2: Amendementen
– Nr. 3: Verslag over hoorzitting
– Nr. 4: Verslag
– Nr. 5: Motie houdende verzoek tot raadpleging van de Raad van State

verzendcode: LEE

KONINKRIJK BELGIË

ADVIES 49.541/3
VAN 21 APRIL 2011

VAN DE AFDELING WETGEVING
VAN DE RAAD VAN STATE

DE RAAD VAN STATE, afdeling Wetgeving, derde kamer, op 15 april 2011 door de Voorzitter van het Vlaams Parlement verzocht hem, binnen een termijn van vijf werkdagen, van advies te dienen over een voorstel van decreet "houdende wijziging van het Mestdecreet van 22 december 2006", zoals het door de Commissie voor Leefmilieu, Natuur, Ruimtelijke Ordening en Onroerend Erfgoed werd geamendeerd en aangenomen (*Parl. St.*, Vl. Parl., 2010-2011, nr. 1038/4), heeft het volgende advies gegeven:

49.541/3

1. Volgens artikel 84, § 1, eerste lid, 2°, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, moeten in de adviesaanvraag de redenen worden opgegeven tot staving van het spoedeisende karakter ervan.

In het onderhavige geval wordt het verzoek om spoedbehandeling gemotiveerd als volgt:

> "Het voorstel van decreet heeft als doel het mestbeleid voor de periode 2011-2014 te hervormen en aan te passen aan de Europese normen en vereisten inzake de kwaliteit van het oppervlakte- en grondwater. Deze hervorming is nodig om verdere derogatie (d.i. de toestemming om in bepaalde gevallen en onder specifieke voorwaarden af te wijken van de algemene bemestingsnormen) van de Europese Commissie te verkrijgen.
>
> Op dit ogenblik is een actieplan op 16 februari als ontwerp door de Europese Commissie goedgekeurd. Hiermee is de Europese procedure echter nog niet afgelopen. Er wordt pas in mei door Europa beslist of Vlaanderen op basis van dit plan verdere derogatie kan krijgen. Het is duidelijk dat een verlenging van de derogatie afhankelijk zal worden gemaakt van de zekerheid die de Europese Commissie dient te hebben over het feit dat de in het actieplan afgesproken maatregelen ook daadwerkelijk zijn omgezet in de Vlaamse regelgeving, Ze dienen met andere woorden te zijn opgenomen in een door het Vlaams Parlement goedgekeurd wijzigend decreet.
>
> Indien de derogatie niet zou worden verlengd, zou dit volgens berekeningen van de Universiteit Gent en het Instituut voor Landbouw- en Visserijonderzoek (ILVO) resulteren in een extra kost van bijna 22 miljoen euro ten laste van de Vlaamse landbouwbedrijven. Noch de indieners van het voorstel van decreet, noch de parlementsleden die om het spoedadvies van de Raad van State hebben verzocht, wensen de behandeling van het voorstel van decreet dusdanig te vertragen dat nog geen eindbeslissing door het Vlaams Parlement zou zijn genomen op het ogenblik dat op 17 mei de Europese Nitraatcommissie een beslissing dient te nemen over de al of niet verlenging van de derogatie."

*
* *

2. Overeenkomstig artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, heeft de afdeling Wetgeving zich moeten beperken tot het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond, alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

*
* *

49.541/3

STREKKING VAN HET VOORSTEL

2. Het om advies voorgelegde voorstel van decreet strekt ertoe het decreet van 22 december 2006 houdende de bescherming van water tegen de verontreiniging door nitraten uit agrarische bronnen van 22 december 2006 (hierna: het Mestdecreet) te wijzigen. Met die wijzigingen wordt beoogd de concrete afspraken te vertalen die gemaakt zijn in het kader van het ontwerp-actieprogramma ter implementatie van de Europese nitraatrichtlijn voor zover deze bij decreet moeten worden verankerd.

VOORAFGAANDE OPMERKING

3. Het voorstel van decreet is ingediend door een aantal parlementsleden die behoren tot de verschillende fracties die de meerderheid vormen in het Vlaams Parlement.

Vermits het om een voorstel van decreet gaat, moet het niet om advies worden voorgelegd aan de Inspectie van Financiën, de Strategische Adviesraad voor Landbouw en Visserij [1] en de Milieu- en Natuurraad van Vlaanderen [2], wat wel het geval zou zijn als de ontworpen wijzigingen het voorwerp zouden uitmaken van een ontwerp van decreet.

Aangezien de decreetgever eertijds heeft geoordeeld dat ook over voorstellen van decreet een advies zou kunnen worden gevraagd aan de voornoemde adviesraden [3], geeft de Raad van State ter overweging om over het voorliggende voorstel het advies te vragen aan deze raden.

[1] Artikel 4, § 2, 1°, van het decreet van 6 juli 2007 houdende de oprichting van de Strategische Adviesraad voor Landbouw en Visserij.

[2] Artikel 11.2.1, § 2, 1°, van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid.

[3] Luidens artikel 4, § 1, 5°, van het voornoemde decreet van 6 juli 2007 kan de Strategische Adviesraad voor Landbouw en Visserij onder meer op verzoek advies uitbrengen over voorstellen van decreet met betrekking tot alle economische, ecologische, sociale en maatschappelijke aspecten van het landbouw-, tuinbouw-, visserij- en plattelandsbeleid, en over voorstellen van decreet, opgesteld met betrekking tot materies die horen tot andere beleidsdomeinen met een belangrijke impact op het landbouw-, tuinbouw-, visserij- en het plattelandsbeleid. Luidens artikel 11.2.1, § 1, 5°, van het voornoemde decreet van 5 april 1995 kan de Milieu- en Natuurraad van Vlaanderen onder meer op verzoek advies uitbrengen over voorstellen van decreet met betrekking tot het milieubeleid of over voorstellen van decreet met betrekking tot andere beleidsdomeinen die aanzienlijke gevolgen kunnen hebben voor het milieu.

49.541/3

ALGEMENE OPMERKING

4. In verscheidene van de ontworpen bepalingen worden aan de Vlaamse Regering opdrachten van verordenende van de bevoegdheid gegeven.

4.1. Zo komen in het voorstel een aantal delegaties voor waarbij de Vlaamse Regering louter wordt gemachtigd "nadere regels" aan te nemen omtrent de bij de betrokken bepalingen geregelde aangelegenheden [4].

Ofwel omvatten die opdrachten aan de Vlaamse Regering niets meer dan wat reeds vervat is in de algemene uitvoeringsbevoegdheid waarover de Vlaamse Regering beschikt op grond van artikel 20 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen. In dat geval zijn die opdrachten overbodig en dienen ze uit het voorstel te worden weggelaten. Ofwel reiken de aan de Vlaamse Regering verleende opdrachten verder dan wat in de algemene uitvoeringsbevoegdheid is vervat, en in dat geval dienen die opdrachten te worden gepreciseerd.

4.2. Daarnaast krijgt de Vlaamse Regering de bevoegdheid om "nadere regels vast te stellen, onder meer met betrekking tot …" [5]. Onverminderd hetgeen hiervoor onder 4.1 is opgemerkt, dienen de woorden "onder meer" in elk geval te worden weggelaten, aangezien door het gebruik ervan aan de Vlaamse Regering een onbepaalde bevoegdheid zou worden gegeven.

4.3. Gelet hierop dient het voorstel te worden aangepast.

BIJZONDERE OPMERKINGEN

Artikel 8

5. In het ontworpen artikel 14, § 1, eerste lid, van het Mestdecreet wordt de Vlaamse Regering gemachtigd om nitraatresidudrempels vast te stellen. In het ontworpen artikel 14, § 1, derde lid, worden nitraatresidudrempels bepaald voor het geval er geen zouden worden vastgesteld door de Vlaamse Regering.

Gevraagd of de in het ontworpen artikel 14, § 1, derde lid, bepaalde nitraatresidudrempels gelden vanaf de inwerkingtreding van de ontworpen bepaling totdat er nitraatresidudrempels door de Vlaamse Regering zullen worden vastgesteld en of deze "decretale

[4] Zie bijvoorbeeld de ontworpen artikelen 13, § 15, vijfde lid, § 16, vierde lid, 44, § 1, tweede lid, en 49, § 1, vierde lid, (lees: 49, vierde lid) van het Mestdecreet.

[5] Zie bijvoorbeeld de ontworpen artikelen 4, § 4, tweede lid, 13, § 13, zesde lid, en § 14, vierde lid, 14, § 9, derde lid, van het Mestdecreet.

49.541/3

nitraatresidudrempels" terug zullen gelden vanaf het ogenblik dat het besluit van de Vlaamse Regering ophoudt te bestaan, heeft de gemachtigde volgende toelichting gegeven:

> "Het is de bedoeling dat er steeds geldige nitraatresiduwaarden zijn en er op dit gebied geen lacune kan zijn. De in het voorgestelde artikel 14, § 1, derde lid opgenomen nitraatresiduwaarden, gelden dan ook als de Vlaamse Regering geen nieuwe waarden vaststelt. In de praktijk is het mogelijk dat de Vlaamse Regering waarden vastlegt voor een welbepaalde periode. Indien na afloop van die periode de Vlaamse Regering geen nieuwe waarden vastlegt, zal men kunnen terugvallen op de waarden opgenomen in artikel 14, § 1, derde lid. Vanaf de inwerkingtreding van artikel 8 gelden dus de waarden opgenomen in artikel 14, § 1, derde lid. Van zodra de Vlaamse regering nieuwe waarden vastlegt, gelden de nieuwe waarden. Als echter de Vlaamse Regering deze nieuwe waarden enkel oplegt voor een bepaalde periode, dan gelden na afloop van deze periode terug de waarden opgenomen in artikel 14, § 1, derde lid."

Het is enigszins ongebruikelijk dat aan nitraatresidudrempels die vastgesteld zijn bij besluit van de Vlaamse Regering, voorrang dient te worden gegeven boven die welke bepaald zijn in een decreet. Het verdient daarom aanbeveling dat in het decreet duidelijker tot uiting zou komen dat zolang de Vlaamse Regering zelf geen nitraatresidudrempels heeft vastgesteld, de "decretale nitraatresidudrempels" zullen gelden en dat deze herleven van zodra het besluit van de Vlaamse Regering niet meer van toepassing zal zijn.

Artikel 20

6. Artikel 20 van het voorstel strekt ertoe de machtiging aan de Vlaamse Regering om de forfaitaire stikstof- en fosforsamenstellingscijfers vast te stellen, weg te laten.

Er dient echter te worden opgemerkt dat noch in het voorstel, noch in de tekst van het Mestdecreet forfaitaire stikstof- en fosforsamenstellingscijfers worden bepaald.

Volgens de toelichting die door een van de indieners van het voorstel van decreet in de bevoegde commissie van het Vlaams Parlement is gegeven, is "[h]et bepalen van deze mestsamenstellingscijfers […] een zeer technische materie en kan [deze] beter gebeuren door de bevoegde minister" [6].

Zoals artikel 59 van het Mestdecreet zal luiden eenmaal dat het voorliggende voorstel decreet is geworden, bevat het geen machtiging aan de Vlaamse Regering meer om forfaitaire stikstof- en fosforsamenstellingscijfers vast te stellen. Indien het werkelijk om technische aspecten gaat, is het aan de Vlaamse Regering om eventueel krachtens de machtiging in de bestaande tekst, deze bevoegdheid te subdelegeren aan de bevoegde minister. Bijgevolg dient artikel 20 uit het voorstel te worden weggelaten.

[6] *Parl.St.* Vl.Parl. 2010-2011, nr. 1038/4, p. 9.

Artikel 21

7. In artikel 60*bis*, § 2, van het Mestdecreet worden de personen vermeld waarop, in afwijking van het bepaalde in artikel 60*bis*, § 1, van hetzelfde decreet [7], de artikelen 16.3.22 tot 16.6.5 van het voornoemde decreet van 5 april 1995 niet van toepassing zijn. Artikel 21 van het voorstel strekt ertoe de lijst van de aldaar vermelde personen te wijzigen en aan te vullen.

De Raad van State dient vast te stellen dat de ontworpen bepalingen opnieuw een verschil in behandeling met betrekking tot controle/sanctionering lijken in te voeren tussen, enerzijds, de personen waarop de artikelen 16.3.22 tot 16.6.5 van het voornoemde decreet van 5 april 1995 niet van toepassing zijn, en anderzijds, de personen waarop de voormelde bepalingen van dit decreet wel van toepassing zijn. Het is de Raad niet duidelijk of voor dit verschil in behandeling een verantwoording kan worden gegeven ten aanzien van het grondwettelijke beginsel van de gelijkheid en de niet-discriminatie.

Binnen de korte termijn welke hem voor het geven van zijn advies is toegemeten en bij ontstentenis van een voldoende inzicht in al de mogelijke situaties waarop de uitzonderingsregeling van toepassing zou kunnen zijn, is het de Raad van State niet mogelijk nader te onderzoeken of voor de ontworpen regeling een deugdelijke verantwoording kan worden gegeven.

Indien de indieners van het voorstel menen dat er redenen zijn die dat verschil in behandeling kunnen verantwoorden, zouden zij die tijdens de bespreking van het voorstel in de plenaire vergadering van het Vlaams Parlement moeten uiteenzetten.

Artikel 23

8. Artikel 23 van het voorstel wijzigt in artikel 63 van het Mestdecreet bepalingen betreffende administratieve geldboetes en voert ook nieuwe administratieve geldboetes in.

[7] Artikel 60*bis*, § 1, van het Mestdecreet luidt als volgt:

"Met behoud van de toepassing van § 2, worden voor dit decreet en zijn uitvoeringsbesluiten het uitoefenen van toezicht, het opleggen van bestuurlijke maatregelen, het onderzoeken van milieu-inbreuken, het opleggen van bestuurlijke geldboeten, het innen en invorderen van verschuldigde bedragen, het opsporen van milieumisdrijven, het strafrechtelijk bestraffen van milieumisdrijven en het opleggen van veiligheidsmaatregelen, uitgevoerd volgens de regels in hoofdstuk III, IV, V, V*bis*, VI en VII van titel XVI van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid."

49.541/3

Een aantal van die nieuwe geldboetes gelden “onverminderd de bepalingen van artikelen 71 en 72” van het Mestdecreet [8], waardoor mogelijks voor dezelfde feiten een administratieve geldboete en een straf kan worden opgelegd.

8.1. De ontworpen bepalingen doen op dit punt vragen rijzen in het licht van het *non bis in idem*-beginsel, dat is vastgelegd in artikel 4 van Protocol nr. 7 bij het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna: EVRM), alsook in artikel 14, lid 7, van het Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten (hierna: BUPO-verdrag). Overeenkomstig dat beginsel mag niemand strafrechtelijk worden vervolgd of gestraft wegens een strafbaar feit waarvoor hij reeds is vrijgesproken of veroordeeld.

De Raad van State wenst er de indieners van het voorstel trouwens aan te herinneren dat met betrekking tot administratieve geldboetes waarin het decreet van 23 januari 1991 inzake de bescherming van het leefmilieu tegen de verontreiniging door meststoffen voorzag en die tot doel hadden inbreuken begaan door de veetelers die de door het decreet opgelegde verplichtingen niet naleven te voorkomen en te bestraffen, het Grondwettelijk Hof heeft geoordeeld dat deze geldboetes in hoofdzaak een repressief en strafbaar karakter hebben in de zin van artikel 6 EVRM en artikel 14 BUPO-verdrag [9]. Het Hof was dan ook van oordeel dat een aantal bepalingen van dit decreet de artikelen 10 en 11 van de Grondwet schonden, in samenhang gelezen met het algemeen rechtsbeginsel *non bis in idem*, in zoverre aan personen wegens een gedraging die inbreuken met dezelfde essentiële bestanddelen op bepalingen van het voormelde decreet uitmaakt, achtereenvolgens een administratieve geldboete met een strafrechtelijk karakter en een strafsanctie konden worden opgelegd [10].

In zoverre de ontworpen regeling van het Mestdecreet een cumulatie van het opleggen van een administratieve geldboete, enerzijds, en van een strafvervolging voor dezelfde feiten, anderzijds, toelaat, is het strijdig met artikel 4 van Protocol nr. 7 EVRM, artikel 14, lid 7, BUPO-verdrag en de artikelen 10 en 11 van de Grondwet, in samenhang gelezen met het algemeen rechtsbeginsel *non bis in idem*.

8.2. Zelfs indien de indieners van het voorstel van oordeel zouden zijn dat de inbreuken bedoeld in artikel 63 en in artikel 71 van het Mestdecreet, twee afzonderlijke inbreuken vormen en het *non bis in idem*-beginsel daarom niet van toepassing is, dient gewezen te worden op het volgende.

[8] Artikel 71 van het Mestdecreet bevat strafbepalingen en artikel 72 van hetzelfde decreet bepaalt dat de werkgever burgerlijk aansprakelijk is voor de betaling van de gerechtskosten, waartoe zijn aangestelden of lasthebbers zijn veroordeeld.

[9] Grondwettelijk Hof, nr. 67/2007, 26 april 2007, B.9.1.

[10] Grondwettelijk Hof, nr. 67/2007, 26 april 2007.

49.541/3

In zoverre kan worden aangenomen dat de door het Vlaamse Gewest op te leggen administratieve geldboete op grond van de thans ontworpen bepalingen, als een straf kan worden gekwalificeerd in de zin van het EVRM, dient gewezen te worden op het arrest Zolotouchin tegen Rusland van de Grote Kamer van het Europees Hof van de Rechten van de Mens van 10 februari 2009, waarin het Hof heeft teruggegrepen naar zijn oorspronkelijke standpunt in verband hiermee. In dat arrest heeft het Hof geoordeeld dat "l'article 4 du Protocole n° 7 doit être compris comme interdisant de poursuivre ou de juger une personne pour une seconde 'infraction' pour autant que celle-ci a pour origine des faits identiques ou des faits qui sont en substance les mêmes" [11].

Die rechtspraak van het Europees Hof van de Rechten van de Mens is trouwens strenger dan deze van het Grondwettelijk Hof [12], in de mate dat zelfs bij een verschillende juridische kwalificatie er toch een schending van *non bis in idem*-beginsel kan zijn als het gaat om dezelfde feiten.

8.3. Op dit alles gewezen en meer bepaald op het bepaalde in het ontworpen artikel 63, § 1*bis*, enerzijds, en artikel 71, § 3, 1°, anderzijds, waarin respectievelijk in een administratieve geldboete en in een strafsanctie wordt voorzien voor gelijkaardige feiten, heeft de gemachtigde het volgende verklaard:

> "De formulering 'onverminderd de bepalingen van artikel 71 en 72' is een formulering die in het Mestdecreet standaard gebruikt wordt. Aangezien het aangehaalde punt 2° de invoering is van een balansboete voor werkzame stikstof en analoog is aan de bestaande balansboete voor totale stikstof, is het ons inziens opportuun om de betreffende bepaling ook gelijklopend op te maken, gelet op het gelijkheidsbeginsel. In de praktijk is het echter zo dat hoewel de strafbepaling en de administratieve sanctiebepaling naast elkaar bestaan en in theorie op basis van beide bepalingen een sanctie kan worden opgelegd, het 'non bis in idem' beginsel zich hiertegen verzet. Hoewel er geen mechanisme vervat is in het Mestdecreet die dit uitsluit, wordt er in de praktijk wel voor gezorgd dat niemand tweemaal gesanctioneerd wordt voor hetzelfde feit. Dit doordat hierover tussen de Mestbank en de parketten werkafspraken zijn gemaakt. De Mestbank is ook steeds op de hoogte van enige strafvervolging aangezien elke strafvervolging hetzij geïnitieerd wordt via een proces-verbaal opgemaakt door een ambtenaar van de Mestbank (overgrote meerderheid van de gevallen), hetzij dat de Mestbank via kantschriften en bijkomende vragen kennis krijgt van een lopende strafvervolging. In die gevallen zal de Mestbank dan ook geen administratieve boete meer opleggen. Omgekeerd zal, als de Mestbank meedeelt reeds een boete te hebben opgelegd, het parket de strafvervolging staken."

[11] EHRM, GK, Zolotouchin tegen Rusland, 10 februari 2009, § 82. Het Hof stelt het volgende in datzelfde arrest: "... l'approche qui privilégie la qualification juridique des deux infractions est trop restrictive des droits de la personne, car si la Cour s'en tient au constat que l'intéressé a été poursuivi pour des infractions ayant une qualification juridique différente, elle risque d'affaiblir la garantie consacrée par l'article 4 du Protocole n° 7 et non de la rendre concrète et effective comme le requiert la Convention" (*ibid*., § 81).

[12] Grondwettelijk Hof, nr. 91/2008, 18 juni 2008, B.10-B.12 en B.17.

49.541/3

8.4. Hoewel de ontworpen regeling aansluit bij de regeling die thans al voorkomt in het Mestdecreet, neemt dit niet weg dat de mogelijkheid tot cumulatie zoals die blijkt uit de regelgeving, ondanks het bestaan van werkafspraken waardoor deze in de praktijk mogelijks niet zouden voorkomen, op gespannen voet staat met het *non bis in idem*-beginsel.

Hieruit volgt dan ook dat, met het oog op een sluitende regeling, het Mestdecreet dient te worden aangevuld met een regeling waarbij de cumulatie van het opleggen van een administratieve geldboete, enerzijds, en van een strafvervolging voor dezelfde of grotendeels dezelfde feiten, anderzijds, uitdrukkelijk uitgesloten wordt.

Artikel 26

9. Luidens artikel 26, 1°, van het voorstel hebben de artikelen 3, 6, 7 en 14 uitwerking vanaf 1 januari 2011, waardoor aan die artikelen terugwerkende kracht wordt verleend.

Gevraagd naar een verantwoording hiervoor heeft de gemachtigde het volgende verklaard:

> "De retro-activiteit van voorliggend voorstel is noodzakelijk voor de goede werking van de diensten. Alle berekeningen en systemen met betrekking tot de mestregelgeving werken immers met een systeem op jaarbasis. Zo zijn er bemestingsnormen op jaarbasis, uitscheidingsnormen op jaarbasis, …. Een aanpassing van de normen dient dan ook steeds uitwerking te hebben op 1 januari van een bepaald kalenderjaar. Doordat de verschillende normen, normen zijn op jaarbasis betekent dit ook dat de betrokkenen in hun werking nog rekening kunnen houden met de aangepaste normen. Het feit dat het hier gaat over normen op jaarbasis betekent ook dat de invulling van deze normen gebeurt, gespreid over een volledig jaar. Zo wordt er bemest in verschillende fracties gespreid over het volledige jaar, produceren dieren het hele jaar mest,…
>
> Het feit dat landbouwers zich kunnen aanpassen aan de normen opgenomen in voorliggend voorstel van decreet geldt des te meer aangezien de normen niet nieuw zijn voor de betrokkenen. Immers van zodra er duidelijkheid was over de nieuwe normen zijn deze in afspraak met de Europese Commissie gecommuniceerd aan het publiek (cfr. publieke raadpleging mbt het nieuwe Mestactieplan die startte op 16 februari bij het ingaan van het bemestingsseizoen). De betrokken landbouwers weten dan ook reeds geruime tijd welke de nieuwe normen zullen zijn.
>
> Het feit dat met het nieuwe Mestdecreet een verstrenging wordt ingevoerd inzake de bemestingsnormen dient ook enigszins genuanceerd te worden. Wat betreft het grasland, zijnde een derde van het Vlaamse landbouwareaal, werden de bemestingsnormen verhoogd of minstens gelijkgehouden. Voor wat betreft maïs werd de bemestingsnorm verhoogd op voorwaarde dat de teelt gebeurt in combinatie met gras. Ook op dit vlak spreken wij over grote arealen.
>
> Binnen de mestwetgeving wordt eerst met Europa een mestactieplan onderhandeld. Vervolgens wordt, als deze onderhandelingen positief zijn verlopen, een

49.541/3

afwijking op dit mestactieplan onderhandeld (de zgn. derogatie). Zonder akkoord over het mestactieplan zelf, kan er geen toestemming worden gegeven voor de derogatie. De derogatie heeft net zoals het mestactieplan zelf, steeds een duurtijd van vier jaar. Vanaf 1 januari 2011 is de derogatie van het vorige Mestdecreet dus beëindigd. (cfr. Artikel 25 van het besluit van de Vlaamse Regering van 6 juni 2008 betreffende de derogatievoorwaarden inzake de bescherming van water tegen de verontreiniging door nitraten uit agrarische bronnen). Met huidig voorstel wordt het nieuwe mestactieplan, voor de periode 2011-2014 ingevoerd vanaf 2011. Dit betekent dat ook een nieuwe derogatie kan ingevoerd worden vanaf 2011. Voor de diensten van de Europese Commissie is een nieuwe derogatie op basis van de bepalingen van het huidige Mestdecreet immers onbespreekbaar. Hoewel een aantal aspecten in het voorliggend voorstel van decreet een verstrenging zijn ten opzichte van het huidige decreet, dient er rekening mee gehouden te worden dat deze verstrengingen nog gemilderd zullen worden met de invoering van de derogatie vanaf 1 januari 2011. Het globale pakket (nieuwe mestactieplan met nieuwe derogatie) ten opzichte van de huidige bepalingen van het Mestdecreet (waarvoor de diensten van de Europese Commissie geen derogatie meer wensen toe te staan), zal voor verschillende aspecten geen verstrenging doch een versoepeling inhouden.

Wij willen er tenslotte op wijzen dat daarenboven het Mestdecreet de implementatie is van de Nitraatrichtlijn in Vlaanderen. Hierbij wordt gewerkt met vierjaarlijkse actieprogramma's. Vanaf 1 januari 2011 geldt er een nieuw actieprogramma. Tijdens de onderhandelingen met de diensten van de Europese Commissie werd duidelijk dat het huidige Mestdecreet en zijn uitvoeringsbesluiten naar de mening van de Europese Commissie op een onvolkomen manier uitvoering geven aan de Nitraatrichtlijn en dat vanaf 1 januari 2011 een verstrenging zich opdringt. Door het niet retro-actief invoeren van het voorliggend voorstel van decreet, loopt Vlaanderen het risico dat de diensten van de Europese Commissie een inbreukprocedure opstarten wegens incorrecte omzetting van de Nitraatrichtlijn."

Ondanks deze toelichting kan niet worden uitgesloten dat tussen 1 januari 2011 en het tijdstip van inwerkingtreding van de artikelen 3, 6, 7 en 14 handelingen zijn gesteld waarvoor op grond van de artikelen 63 en 71 van het Mestdecreet, respectievelijk een administratieve geldboete kan worden opgelegd of een strafvervolging kan worden ingesteld. Voor die gevallen zal het voorstel in een uitzondering moeten voorzien.

49.541/3

De kamer was samengesteld uit

de Heren	J. BAERT,	staatsraad, voorzitter,
	B. SEUTIN, J. VAN NIEUWENHOVE,	staatsraden,
Mevrouw	G. VERBERCKMOES,	griffier.

Het verslag werd uitgebracht door Mevr. K. BAMS, auditeur.

DE GRIFFIER DE VOORZITTER

G. VERBERCKMOES J. BAERT